

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:	
ar piesūtīšanu:	bez piesūtīšanas:
par: Ls	(saņemot kantorī) par: Ls
1 gadu 22,—	1 gadu 18,—
1/2 gadu 12,—	1/2 gadu 10,—
3 mēn. 6,—	3 mēn. 5,—
1 „ 2,—	1 „ 1,70
atsevišķu num. 15,—	atsevišķu num. 10,—
	pie atkalpārdev. 13,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Redakcija:
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 3. stāvā
Telefons 20032
Runas stundas no plkst. 9 līdz 12

Sludinājumu un abonementa
pieņemšana no plkst. 8.30 līdz 15.30
Rīgā, Valdemāra ielā 6, 2. dzīv.
Telefons 20031

Sludinājumu maksa:

a) tiesu sludināj. līdz 25 viensēj. rind. Ls 6,—	par katru tālāko rindiņu „—,25
b) tiesu sludināj. par negodīgu un netīrīgu veikalnieku sodīšanu līdz 25 viensl. r. „ 8,—	par katru tālāko rindiņu „—,25
c) citu iestāžu slud. par katru viensl. r. „—,30	
d) priv. pers. oblig. slud. par katru viensl. r. „—,35	
e) par nozaud. dok. izslud. par katru dok. „ 1,50	
f) par sadegušu dok. izslud. katrai pers. „ 1,—	

55. num. Ceturtdien, 1940. g. 7. martā Divdesmittrešais gads

1940. g. ražas līnu un kaņepāju šķiedru uzpirkšanas cenas un uzpirkšanas kārtība. Tirdzniecības un rūpniecības ministra rīkojums par cenu inspektora pilnvarošanu regulēt kokvilnas un kokvilnas ražojumu tirdzniecību.

Noteikumi par kārtību tirdzniecībā ar kokvilnas „Tautas audumiem“ un aužamiem kokvilnas diegiem. Dzelzsceļu virsvaldes rīkojums. Zemes ierīcības komitejas lēmumi.

nas diegu pārdevumi, atzīmējot pārdošanas datumu, pircēja vārdu un adresi un pārdotos audumu un diegu daudzumus.

b) Ražotāji var pārdot „Tautas audumus“ un aužamos kokvilnas diegus vienīgi saskaņā ar cenu inspektora iepriekš apstiprinātu šo ražojumu sadalīšanas plānu.

c) Ražotājiem jāsniedz Cenu inspekcijai vēlākais līdz nākošā mēneša 15. dienai pārskats par iepriekšējā mēnesī pārdotiem atsevišķo „Tautas audumu“ un aužamo kokvilnas diegu daudzumiem.

Valdības rīkojumi un pavēles.

1940. g. ražas līnu un kaņepāju šķiedru uzpirkšanas cenas un uzpirkšanas kārtība.

Finansu ministra 114. rīkojums.

(Izdots uz Likuma par līnu un kaņepāju monopolu — Lik. kr. 1936. g. 82. num. — un Ministru kabineta 1940. g. 1. februāra lēmuma pamata.)

1. Par 1940. g. ražas līnu un kaņepāju šķiedrām, ko ražotāji nodos Līnu un kaņepāju monopola uzņēmumam no 1940. g. 1. oktobra līdz 1941. g. 15. septembrim ieskaitot, monopola uzņēmums maksās šādas cenas:

a) par līnu garšķiedrām:	Baltgalvju	Zaļgalvju
Ls 1,70 par 1 kg	R	vai xRx
„ 1,55 „ 1 „	ZK	„ xHDx
„ 1,40 „ 1 „	SPK	„ SFPHD
„ 1,25 „ 1 „	PK	„ FPHD
„ 1,10 „ 1 „	K	„ PHD
„ 0,97 „ 1 „	W	„ HD
„ 0,85 „ 1 „	D	„ LD
„ 0,73 „ 1 „	S	„ S

b) par kaņepāju garšķiedrām:	1. šķirnes
Ls 1,90 par 1 kg	2. „
„ 1,70 „ 1 „	3. „
„ 1,60 „ 1 „	4. „
„ 1,50 „ 1 „	5. „
„ 1,40 „ 1 „	

c) par līnu pakulām:	1. šķirnes
Ls 1,15 par 1 kg	2. „
„ 1,05 „ 1 „	3. „
„ 0,95 „ 1 „	4. „
„ 0,75 „ 1 „	

d) par kaņepāju pakulām:	1. šķirnes
Ls 1,25 par 1 kg	2. „
„ 1,15 „ 1 „	3. „
„ 0,95 „ 1 „	

2. Šķiedras monopola uzņēmums uzpērk tieši vai ar tā koncesionāro iepirkšanu.

3. Iepirktavu koncesionāri ietur no nodoto šķiedru kopvērtības:

a) laukstrādnieku dzīvokļu izbūves fondam par labu — 1%.

b) linsēklu parādu deldēšanai — 20%.

4. Šķiedras pieņemot, svaru noapaļo uz 1/2 kilograma.

Rīgā, 1940. g. 5. martā.

Finansu ministrs J. K a m i n s k i s.

Valsts saimniec. depart. direktors J. S k u j e v i c s.

Līnu un kaņepāju monopola uzņēmuma pārvaldn. R. L o ž e.

Tirdzniecības un rūpniecības ministra 49. RĪKOJUMS

par cenu inspektora pilnvarošanu regulēt kokvilnas un kokvilnas ražojumu tirdzniecību.

1. Piešķiru cenu inspektoram tiesību izdot rīkojumus par kokvilnas un kokvilnas ražojumu krājumu izveidošanu un sadalīšanu, tirdzniecības kārtību un patērētāju iegūstamiem daudzumiem.

2. Uz šī pilnvarojuma pamata izdoto cenu inspektora rīkojumu pildīšanu pārrauga Cenu inspekcija.

P a m a t s: Likums par preču krājumu izveidošanu un pārraudzību.

Rīgā, 1940. g. 7. martā.

Tirdzniec. un rūpniec. ministrs

J. B l u m b e r g s.

NOTEIKUMI

par kārtību tirdzniecībā ar kokvilnas „Tautas audumiem“ un aužamiem kokvilnas diegiem.

I. Ražotāju pienākumi.

1. Kokvilnas „Tautas audumu“ un aužamo kokvilnas diegu ražotājiem turpmāk jāievēro šāda kārtība:

a) Ražotājiem tekoši jāveic rēķins katram atsevišķam „Tautas audumam“ un atsevišķi rēķini nebalinātiem, balinātiem un krāsotiem aužamiem kokvilnas diegiem. Rēķina debeta pusē jāieraksta fabrikas noliktavā saņemtie audumi metros un aužamie kokvilnas diegi saiņos; rēķina kredīta pusē jāieraksta audumu un aužamo kokvil-

II. Vairumtirgotāju pienākumi.

2. Vairumtirgotājiem, kas tirgojas ar „Tautas audumiem“ vai aužamiem kokvilnas diegiem, turpmāk jāievēro šāda kārtība:

a) Vairumtirgotājiem tekoši jāveic rēķins katram atsevišķam „Tautas audumam“ un atsevišķi rēķini nebalinātiem, balinātiem un krāsotiem aužamiem kokvilnas diegiem. Rēķina debeta pusē jāieraksta no ražotājiem saņemtie audumu daudzumi metros un aužamo kokvilnas diegu daudzumi saiņos; rēķina kredīta pusē jāieraksta audumu un aužamo kokvilnas diegu pārdevumi, atzīmējot pārdošanas datumu, pircēja vārdu un adresi un pārdotos audumu un diegu daudzumus.

Gadījumā, ja vairumtirgotāji pārdod audumus pārstrādātā veidā, tad pārdevumi jāiegrāmato, uzrādot pārstrādātā auduma vajadzīgo metru skaitu (šī panta b punkta 3. rindkopa).

b) Vairumtirgotāji var pārdot mazumtirgotājiem „Tautas audumus“ arī pārstrādātā veidā: 71 cm plato „Printeri A“ — kreklos un apakšbiksēs, 136 cm plato „Printeri A“ — palagos, „Oksfordu“ — kreklos un „Jūrnieku līnus“ — darba virsvalkos.

Vairumtirgotāji drīkst pārstrādāt „Tautas audumus“, bez sevišķas Cenu inspekcijas atļaujas, ne vairāk kā 25% no katra atsevišķa auduma kopapgrozījuma metros vairumtirdzniecības uzņēmumā. Mazumtirgotājiem tiesība pieprasīt visa daudzuma saņemšanu audumos.

No „Tautas auduma“ izgatavotā veļā un virsvalkos jābūt šādiem audumu daudzumiem: kreklos pa 3 metriem, apakšbiksēs pa 2 1/2 metriem, virsvalkos pa 5 metriem un palagos pa 2,2 metriem katrā.

c) Vairumtirgotājiem jāsakopo pircēju sarakstu pirmie eksemplāri, kurus saskaņā ar šiem noteikumiem mazumtirgotāji iesūta vairumtirgotājiem.

Mazumtirgotāju iesūtītie saraksti par iepriekšējā mēneša „Tautas audumu“ un aužamo kokvilnas diegu pircējiem un pārdotiem daudzumiem vairumtirgotājiem jāiesūta Cenu inspekcijai ne vēlāk kā nākošā mēneša 10. dienā.

Vairumtirgotājiem jāiesūta Cenu inspekcijai vēlākais līdz 1940. g. 16. martam saraksts par katra vairumtirdzniecības uzņēmuma noņēmējiem-mazumtirgotājiem, kuriem uzņēmums piegādā „Tautas audumus“ vai aužamos kokvilnas diegus. Par notikušām vēlākām pārmaiņām noņēmēju sastāvā vairumtirgotājiem nekavējoties jāziņo Cenu inspekcijai.

III. Mazumtirgotāju pienākumi.

3. Mazumtirgotājiem, kas tirgojas ar „Tautas audumiem“ vai aužamiem kokvilnas diegiem, turpmāk jāievēro šāda kārtība:

a) Mazumtirgotājiem tekoši jāveic rēķins katram atsevišķam „Tautas audumam“ un atsevišķi rēķini nebalinātiem, balinātiem un krāsotiem aužamiem kokvilnas diegiem. Rēķina debeta pusē jāieraksta no vairumtirgotājiem saņemtie audumu daudzumi metros un aužamo kokvilnas diegu daudzumi saiņos un kilogramos; rēķina kredīta pusē jāieraksta audumu un aužamo kokvilnas diegu pārdevumi, atzīmējot „Tautas audumu“ pircēju un aužamo kokvilnas diegu pircēju sarakstu numurus un, saskaņā ar šiem sarakstiem, pārdoto „Tautas audumu“ un aužamo kokvilnas diegu kopējos daudzumus.

Saņemot un pārdodot gatavo veļu vai virsvalkus, rēķinā jāieraksta atbilstošais auduma daudzums, no kura veļa vai virsvalks izgatavots (2. panta b punkta 3. rindkopa). Tā, piemēram, pārdodot vienu no 71 cm platā „Printeri A“ izgatavotu kreklu, sarakstā šī auduma ailē jāuzrāda 3 metri.

b) Līdz turpmākam rīkojumam mazumtirgotāji var pārdot „Tautas audumus“ kopumā ne vairāk kā 5 1/2 metri uz katru patērētāju, pēc šāda sadalījuma:

71 cm plato „Printeri A“ ne vairāk kā 5 1/2 metri uz personu.

136 cm plato „Printeri A“ ne vairāk kā 2,2 metri uz personu.

„Oksfordu“ ne vairāk kā 3 metri uz personu.

„Latgali“ ne vairāk kā 3 metri uz personu.

„Jūrnieku līnus“ ne vairāk kā 5 metri uz personu.

Audumu vietā pircējam tiesība izvēlēties no šiem audumiem izgatavotus ražojumus, ar aprēķinu, lai ražojumos iestrādāto audumu daudzums atbilst 2. panta b punktā minētam sadalījumam.

Pārdevējam jāieraksta visi „Tautas audumu“ pircēji īpašos Cenu inspekcijas izdotos „Tautas audumu“ pircēju sarakstos. Sarakstos jāuzrāda katra pircēja vārds un uzvārds, pases numurs, dzīves vieta un pārdotā auduma daudzums metros. Sarakstu noslēdzot, jānoskaita, cik no katra „Tautas auduma“ pārdots, un veikala atbildīgā vadītājam jāapliecina sarakstā ierakstīto ziņu pareizība. Saraksti jāieraksta divos eksemplāros, no kuriem pirmais eksemplārs par notecējušo mēnesi vēlākais katra mēneša 5. dienā jāiesūta vairumtirgotājam, no kura saņemti „Tautas audumi“ vai no tiem izstrādātie ražojumi. Katrs mazumtirgotājs var iegādāties „Tautas audumus“ tikai no viena vairumtirgotāja.

c) Mazumtirgotāji var pārdot aužamos kokvilnas diegus vienīgi tiem patērētājiem, kas paši auž vai nodod diegus aušanai savām vajadzībām un, kas, saskaņā ar ierakstu pasēs, dzīvo ārpus pilsētas administratīvām robežām. Līdz turpmākam uz katru ģimeni atļauts pārdot ne vairāk kā 1 saiņi = 4,53 kg aužamo kokvilnas diegu. Atkāpšanās no šīs kārtības pielaižama vienīgi ar cenu inspektora īpašu atļauju.

Pārdevējam jāieraksta visi aužamo kokvilnas diegu pircēji īpašos Cenu inspekcijas izdotos aužamo kokvilnas diegu pircēju sarakstos. Sarakstos jāuzrāda katra pircēja vārds un uzvārds, pases numurs, dzīves vieta un pārdoto aužamo kokvilnas diegu daudzums kilogramos, šķirojot atsevišķi nebalinātos, balinātos un krāsotus aužamos diegus. Sarakstu noslēdzot, jānoskaita, cik no katras atsevišķas diegu šķiras pārdots un veikala atbildīgā vadītājam jāapliecina sarakstā ierakstīto ziņu pareizība. Saraksti jāieraksta divos eksemplāros, no kuriem pirmais eksemplārs par notecējušo mēnesi vēlākais katra nākošā mēneša 5. dienā jāiesūta vairumtirgotājam, no kura saņemti

Centralnoliktavu šķirotājs

ARNOLDS SĪPOLS

miris š. g. 6. martā

Viņu piemiņā paturēs

Valsts saimniec. departamenta direktors,
Linu un kaņepāju monopola uzņēmuma
pārvaldnieks un darbinieki.

aužamie kokvilnas diegi. Katrs mazumtirgotājs var iegādāties aužamos kokvilnas diegus tikai no viena vairumtirgotāja.

d) Mazumtirgotāji var pārstrādāt un pārdot: 71 cm plato „Printeri A” — kreklos un apakšbiksēs, 136 cm plato „Printeri A” — palagos, „Oksfordu” — kreklos un „Jūrnieku linus” — darba virsvalkos.

Mazumtirgotāji drīkst pārstrādāt „Tautas audumus”, bez sevišķas Cenu inspekcijas atļaujas, ne vairāk kā 25% no katra pārdošanai saņemta neapstrādātā „Tautas auduma” kopapgrozījuma metros mazumtirdzniecības uzņēmumā.

No „Tautas auduma” izgatavotā veļā un virsvalkos jābūt šādiem audumu daudzumiem: kreklos pa 3 metriem, apakšbiksēs pa 2½ metriem, virsvalkos pa 5 metriem un palagos pa 2,2 metriem.

IV. Patērētāja pienākumi.

4. „Tautas audumus” un aužamos kokvilnas diegus līdz turpmākam rīkojumam atļauts pirkt vienīgi šajā rīkojumā minētos daudzumos: „Tautas audumus” ne vairāk kā 5½ metrus uz katru patērētāju un aužamos kokvilnas diegus ne vairāk kā vienu saini uz ģimeni.

„Tautas audumus” atļauts iegādāties vienīgi šādiem patērētājiem: vieniniekiem — ja viņu ienākumi nepārsniedz mēnesī Ls 100,— vai Ls 1200,— gadā — un ģimenes cilvēkiem — ja ģimenes kopīgie ienākumi nepārsniedz Ls 170,— mēnesī vai Ls 2040,— gadā.

Piezīme. Par ģimenes locekļiem uzskatāmi: sieva, bērni, sievas vai vīra vecāki un citas ģimenes galvas apgādībā esošas personas.

5. Katram patērētājam tiesība pirkt „Tautas audumus” un aužamos kokvilnas diegus vienīgi savām un viņa pašē ierakstīto personu vajadzībām. Pie precēs pirkšanas pircējam jāuzrāda Latvijas pase.

„Tautas audumus” un aužamos kokvilnas diegus atļauts izlietot vienīgi to personu vai tās ģimenes vajadzībām, kurai tie iegādāti. Aizliegts atsavināt „Tautas audumus” un aužamos kokvilnas diegus.

6. Par šī rīkojuma pārkāpšanu draud Likumā par preču krājumu izveidošanu un pārraudzību paredzētais naudas sods līdz Ls 50.000,—, kas maksātspējas gadījumā pārvēršams arestā līdz 1 gadam. Tirtotājiem bez tam vēl draud uzņēmuma slēgšana.

Rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.

Rīgā, 1940. g. 6. martā.

Cenu inspektors A. Elpers.

100. RĪKOJUMS.

1940. g. 6. martā.

Par braukšanas maksas pazeminājumu sarīkojamo Latgales dziesmu svētku koru dalībnieku braucieniem uz kopmēģinājumiem un atpakaļ.

Saskaņā ar Ministru kabineta š. g. 20. februāra lēmumu, pieņemiet pārvadāšanai 3. klases vagonos ar 50% braukšanas maksas pazeminājumu Latgales dziesmu svētku koru dalībniekus, kuri grupās brauks uz koru kopmēģinājumiem un no tiem atpakaļ.

Braukšanas maksas pazeminājuma iegūšanai korim jāiesniedz pirmajā izbraukšanas stacijā ne vēlāk par vienu dienu pirms izbrauciena pienācīgi izpildīts, parakstīts un apzīmogots Sabiedriski-kulturālā departamenta pieprasījums pēc šāda parauga:

Sabiedriski-kulturālais departaments

1940. g. _____

№ _____

stacijas priekšniekam.

Saskaņā ar Dzelzsceļu virsvaldes 1940. g. 100. rīkojumu lūdzu pārvest 3. kl. vagonā par pazeminātu par 50% maksu _____ (kora

_____ kora dalībniekus, skaitā nosaukums) _____ personas

(skaits jāuzrāda vārdiem) _____

š. g. _____ ar v. № _____

no _____ stacijas līdz _____

stacijai un š. g. _____ ar v. № _____ atpakaļ.

Minētais koris brauks uz Latgales dziesmu svētku koru kopmēģinājumu, kas notiks _____, un no tā (vietas nosaukums) _____ atpakaļ.

Zīmoga nospiedums _____ paraksts _____

Reizē ar pieprasījuma iesniegšanu korim jāsamaksā arī braukšanas maksa kā par turp-, tā arī atpakaļbraucienam.

Koru pārvadāšanai jāstāda pasažieru tarifa 13. § 2. punktā paredzētie dokumenti grupu braucieniem. Iesniegtais pieprasījums jāpievieno biļetes norakstam, kas paliek stacijā.

Ja kora dalībnieki pārvadājami ātrvilcienā, tad reizē ar braukšanas maksu jāiekasē arī piemaksa par ātrumu pilnā apmērā.

Braucieniem no tādām pieturām, kur biļetes pārdod vilcienos konduktors, biļetes jāiegādājas kaimiņu stacijā vai pieturā, kur biļetes pārdod biļetu kasē.

Vilcienos pie pasažieru biļetu kontroles koru dalībniekiem, izņemot pārvadāšanas dokumentus (grupu braucienam biļeti un ekskursantu kuponus), nekādas apliecības vai biedru kartes nav jāuzrāda.

Dzelzsceļu autobusos, kas brauc pa zemes ceļiem, braukšanas maksas pazeminājums koru kopmēģinājumu dalībnieku grupu braucieniem nav piemērojams. Tāpat ar grupu braucienam biļetēm nevar braukt minētos autobusos transitā.

Rīkojums spēkā no 1940. g. 30. marta līdz 15. jūnijam ieskaitot.

Dzelzsceļu galv. direktors K. Bļodnieks.

Ekspluat. direktora pal. I. Bērziņš.

Zemes ierīcības iestāžu lēmumi.

(Aprīķu mērnieku lēmumi.)

Rēzeknes aprīķa mērnieka 219. lēmums.

306) 1939. g. 15. novembrī Rēzeknes apr. mērnieks savā sēdē apsprieda Zemes ierīcības depart. mērnieka J. Kļaviņa 1939. g. 21. augustā sastādīto Rēzeknes apr. Bērzgales pag. Kakuču sādžas papildu zemes ierīcības projektu par 2., 6. un 8. viensētu kopīpašnieku domājamo daļu noteikšanu.

Iepazīnies ar lietu un uzklusijis ierados ieinteresēto personu paskaidrojumus, aprīķa mērnieks, pamatojoties uz Lauksaimniecības nolikuma (1937. g. izdev.) 198. un 217. pantiem, nolēma: sastādīto papildu zemes ierīcības projektu apstiprināt, noteicot viensētu kopīpašniekiem šādas domājamās daļas:

Zemes gabalu numuri pēc plāna	Zemes grām. num.	Zemes īpašnieku vārdi un uzvārdi	Dzimšanas laiks	Dzimšanas vieta	Līdzīpašn. kopīgā saimniec. piederosās domājamās daļas
2.	13135	Sabijans Sārns.	1881. gadā	Bērzgales pag.	1/2
		Domeniēks Sārns.	nav zināms	nav zināms	1/2
6.	13139	Ontons Sārns.	1879. gadā	Bērzgales pag.	7/28
		Domeniēks Sārns.	nav zināms	Bērzgales pag.	7/28
		Boļeslavs Sārns.	nav zināms	nav zināms	10/28
		Broņislava Sārns.	1902. gadā	Bērzgales pag.	4/28
8.	13141	Saļina Močans.	1887. gadā	Bērzgales pag.	1/7
		Aleksandrs Močans.	1907. g. 12. II	Bērzgales pag.	5/7
		Hefena Močans.	1901. g. 2. II	Bērzgales pag.	1/7

Šis lēmums Lauksaimniecības nolik. 199. pantā paredzētā laikā un kārtībā nav pārsūdzēts un uz tā paša nolikuma 200. panta pamata stājies spēkā 1939. g. 16. decembrī.

Rēzeknes apr. mērnieks P. Pauliņš.

Rēzeknes aprīķa mērnieka 209. lēmums.

307) 1939. g. 20. oktobrī Rēzeknes apr. mērnieks savā sēdē apsprieda zvērīnāta mērnieka J. Arnesa 1939. g. 19. martā sastādīto Rēzeknes apr. Atašienes pag. Putniņu sādžas papildu zemes sadalīšanas projektu.

Iepazīnies ar lietu un uzklusijis ierados ieinteresēto personu paskaidrojumus, aprīķa mērnieks, pamatojoties uz Lauksaimniecības nolikuma (1937. g. izdev.) 198. pantu, nolēma: 1) izdarīto ārējo robežu noteikšanu apstiprināt; 2) sastādīto sadalīšanas zemes ierīcības projektu apstiprināt bez izmaiņām; 3) piemērojot Lauksaimniecības nolikuma 190. pantu, par iedalīto zemes gabalu īpašniekiem noteikt:

Zemes gabalu num. pēc plāna	Saimniecību nosaukumi	Īpašnieku		Domājamās daļas
		vārdi un uzvārdi	dzimšanas laiks un vieta	
3.b	Putniņi	Stanislavs Putniņš	1873. g. Atašienes pag.	1/2
2.a	Vitoliņi	Antons Kristapurs	1870. g. Atašienes pag.	
4.a	Krāces	Aloīzs Putniņš	1884. g. 1. V Atašienes pag.	
5.a	Bērzkalni	Jāzeps Putniņš	1905. g. 26. X Atašienes pag.	
		Miķelis Putniņš	1912. g. 25. IX Atašienes pag.	
6.b,6.c	Pabērži	Jezups Jura d. Putniņš	Nav zināmi	1/2
9.b	Zaļbirze	Jezups Putniņš	1898. g. 16. I Atašienes pag.	1/2
10.b	Vizbuļi	Ignats Putniņš	1866. g. 10. III Atašienes pag.	

4) valstij pienākošos atlīdzību par zemes ierīcības darbiem noteikt Ls 5,— par katru iedalīto zemes vienību.

Šis lēmums Lauksaimniecības nolik. 199. pantā paredzētā laikā un kārtībā nav pārsūdzēts un uz tā paša nolikuma 200. panta pamata stājies spēkā 1939. g. 21. novembrī.

Rēzeknes apr. mērnieks P. Pauliņš.

Rēzeknes aprīķa mērnieka 221. lēmums.

308) 1939. g. 15. novembrī Rēzeknes apr. mērnieks savā sēdē apsprieda Zemes ierīcības depart. mērnieka M. Hruļeviča 1939. g. 14. augustā sastādīto Rēzeknes apr. Ozolmuižas pag. Tēviņu sādžas papildu zemes ierīcības projektu par domājamo daļu noteikšanu 20. viensētas (zemesgrāmatas 5601. num.) kopīpašniekiem.

Iepazīnies ar lietu un uzklusijis ierados ieinteresēto personu paskaidrojumus, aprīķa mērnieks, pamatojoties uz Lauksaimniecības nolikuma (1937. g. izdev.) 198. un 217. pantiem, nolēma: Tēviņu sādžas 20. viensētas kopīpašniekiem noteikt šādas domājamās daļas: 1880. gada Ozolmuižas pagastā dzimušai Pelagejai Bogdanovs, dzim. Jemeljanovs, tiesības uz 7/14 dom. daļām, 1920. g. Ozolmuižas pagastā dzimušam Miķelim Jemeljanovam uz 5/14 dom. daļām, 1921. g. Ozolmuižas pagastā dzimušai Pelagejai Jemeljanovs uz 1/14 dom. daļu un 1895. g. Ružinas pag. dzimušai Tatjanai Jemeljanovs uz 1/14 dom. daļu. Miķeļa, Pelagejas un Tatjanas Jemeljanovu celtos iebildumus noraidīt.

Šis lēmums Lauksaimniecības nolik. 199. pantā paredzētā laikā un kārtībā nav pārsūdzēts un uz tā paša nolikuma 200. panta pamata stājies spēkā 1939. g. 16. decembrī.

Rēzeknes apr. mērnieks P. Pauliņš.

